

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudkyň Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a Mgr. Hany Ptáčkové v právní věci žalobce ■■■, bytem ■■■, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2016, č. j. OÚPSŘ 302/2016-330-rozh.,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 27. 10. 2016, č. j. OÚPSŘ 302/2016-330-rozh., se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný j e p o v i n e n zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce se domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Magistrátu Města Liberec, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 25. 8. 2016, č. j. SÚSD/7120/014356/16-St.

Uvedeným usnesením stavební úřad podle § 154 s přiměřením použitím § 38 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, rozhodl tak, že žalobci částečně odepřel nahlízet do spisu č. j. SÚSD/7120/014356/16-St., který se týkal šetření podnětu ohledně staveb žalobce na pozemcích parc. č. ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■, ■■■ a ■■■ v k. ú. V. u L.. Stavební úřad konstatoval, že svůj prvotní náhled na věc, kdy dne 18. 8. 2016 žalobci sdělil, že mu nevzniká oprávnění k nahlížení do spisu dle § 38 odst. 1 správního řádu, přehodnotil a dovodil, že

žalobci umožňuje nahlédnout do spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu jako jiné osobě prokazující právní zájem z titulu vlastnictví pozemků a staveb na nich dotčených šetřením. Stavební úřadu ze spisu vyjmul listiny, které nejsou jeho součástí, tj. pracovní poznámky oprávněné úřední osoby, a listiny obsahující údaje o podateli podnětu a žalobci odepřel do nich nahlédnout. Svůj postup stavební úřad odůvodnil též přiměřeným použitím § 22 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Současně uvedl, že listiny není možné poskytnout ani v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Stavební úřad také upřesnil výzvu k účasti žalobce na kontrolní prohlídce tak, že kontrolní prohlídka se bude týkat shora označených pozemků a staveb na nich, zejména opěrné zdi a oplocení a dalších staveb.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí ze dne 27. 10. 2016 konstatoval, že správní orgány rozhodují především o žádostech, kdy podáním žádosti správnímu orgánu je obecně zahájeno řízení o žádosti a spolu s tím se zakládá správní spis. Ovšem podle § 42 správního řádu přijímají i podněty, které posuzují z hlediska, zda neobsahují skutečnosti, které by zakládaly správnímu orgánu z úřední povinnosti zahájit správní řízení. Podněty nejsou podáními podle § 37 správního řádu, ani žádostmi podle § 44 a násl. správního řádu a na jejich vyřizování se podle žalovaného přiměřeně nepoužijí ustanovení o vyřizování podání a žádostí. Ohledně podnětu se tedy nezakládá žádný spis ve věci, pouhá evidence podnětu neznamená, že jde o spis myšlený správním řádem. Spis ve věci se vede od momentu, kdy byla správnímu orgánu doručena žádost jako druh kvalifikovaného podání, nebo kdy správní orgán zahájil řízení z vlastního podnětu, nebo zahájil jiný postup, v daném případě svolání kontrolní prohlídky. Pokud doručením podnětu není zahájeno žádné řízení, spolu s tím nevzniká žádný spis, není pak právní nárok na nahlédnutí do podnětu. Proto podle žalovaného rozhodl stavební úřad v souladu se zákonem a věcně správně, když formou usnesení požadavku žalobce na nahlédnutí do spisu nevyhověl.

II. Žaloba

Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je z části nepřezkoumatelné. Žalovaný se nevypořádal s odvolacími námitkami, konkrétně s námitkou nezákonného užití § 154 správního řádu ve výroku usnesení; námitkou proti postupu stavebního úřadu, který usnesením zpřesňoval nad rámec zákona své dřívější sdělení a nad rámec zákona stavební úřad se vypořádal s žádostí o informaci podanou v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím; s námitkou, že stavební úřad mu neumožnil nahlížet do několika částí spisu, aniž by postup odůvodnil; a nakonec že stavební úřad neodůvodnil, proč nemohl nahlédnout do podnětu ze dne 20. 1. 2016.

Žalobce uvedl, že stavební úřad založil spis č. j. SÚSD/7120/014356/16-St. ve věci „Podnět na prošetření výšky opěrné zdi a odstranění špinavé geotextilie a igelitů z plotu na pozemcích p. č. 1357/8, 1357/14 v k. ú. Vesec u Liberce“ s tím, že součástí spisu měla být žádost o prošetření ze dne 20. 1. 2016, tedy spis založený ve vztahu k právům a oprávněným zájmům žalobce. Pokud bylo žalobci odepřeno nahlížet do listin na soupisu spisu uvedených pod pořadovým č. 1 a 2, byla porušena jeho práva podle § 38 správního řádu a základní zásady činnosti správních orgánů dle § 4 odst. 4 a § 2 odst. 1, odst. 2 správního řádu.

Žalobce nesouhlasil s argumentací žalovaného, že spis se vede ve věci a začne

existovat až po prošetření podnětu, shledá-li správní orgán důvody pro zahájení řízení. Tento názor nesdílél ani stavební úřad, který do spisu pod pořadovým č. 1 podnět založil. Žalobce upozornil na § 17 správního řádu, podle kterého se vede správní spis v každé věci. Správní řád, ani jiný právní předpis nestanoví, že by podnět neměl být součástí spisu. Pokud by měl žalovaný za to, že věc začne existovat až po prošetření podnětu, pak by nepostupoval tak, že usnesení stavební úřadu potvrdí, ale musel by je zrušit z důvodu, že nebylo na místě ho vůbec vydat.

Podle žalobce žalovaný nezhojil vadu spočívající v chybném uvedení § 154 správního řádu ve výroku usnesení. Žalovaný nenapravit ani to, že stavební úřad usnesením upřesnil výzvu k účasti na kontrolní prohlídce a nad rámec usnesení se vypořádával s jeho žádostí, kterou podal podle zákona č. 106/1999 Sb.

Protokol o nahlížení do spisu podle přesvědčení žalobce vyvrací tvrzení stavebního úřadu, že ze spisu byly vyjmuty jen listiny, které nejsou součástí spisu a podnět s údaji o podateli. Žalobci nebylo umožněno nahlížet do listin pod pořadovým č. 1 a 2, stavební úřad neodůvodnil, proč do těchto částí spisu žalobce nemohl nahlížet. Stavební úřad neuvedl, proč by žalobce podnět neměl vidět, resp. žalobce nesouhlasil s argumentací žalovaného, že podnět není věcí, a proto není součástí spisu. Nezákonný postup stavebního úřadu spočíval i v tom, že svoje závěry opřel o § 22 kontrolního řádu, ačkoli § 133 odst. 6 stavebního zákona vylučuje použití tohoto zákona na provádění kontrolních prohlídek.

Výslovně mimo žalobní body žalobce soudu popsal, že stavbu domu má více než šest let zkolaudovanou, přitom v rámci kontrolní prohlídky se stavební úřad dožadoval vstupu právě na stavbu rodinného domu, stavby související a podmiňující, aniž by specifikoval, kterou stavbu chce kontrolovat a v jakém veřejném zájmu. Podle žalobce není postup stavebního úřadu náhodným, neboť stavební úřad ohlásil provedení kontrolní prohlídky poté, co se žalobce v květnu 2016 na stavební úřad obrátil s podnětem na prošetření skládkování nebezpečného odpadu a provádění terénních úprav ve sportovním areálu ve Vesci na pozemcích Města Liberec. Ze strany stavebního úřadu se může jednat o šikanózní jednání, stavební úřad možná ani žádný podnět neobdržel, ač se na něj odvolává.

Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud usnesení stavebního úřadu a napadeného rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že podněty a oznámení občanů nejsou podáními, kterými by se zahajovalo správní řízení, avšak stavební úřad je nemůže zcela ignorovat. U podnětu jde vztah mezi oznamovatelem a správním orgánem, vyhotovením odpovědi na podnět je podání oznamovatele vyřízeno. O této skutečnosti se nevede žádný spis, neprobíhá zde žádné správní řízení, nejsou zde žádní účastníci, proto nelze užít institutu nahlížení do spisu. Teprve pokud by stavební úřad na základě svého šetření dospěl k závěru, že dochází k porušení stavební kázně, musí o tom informovat vlastníka (stavebníka), kterého se to týká. Na takový postup se uplatní § 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona, kdy již jde o klasické řízení, ve kterém se vede

spis, uplatní se v něm institut nahlížení do spisu, jehož součástí ovšem nemůže být podnět oznamovatele. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Replika žalobce

Žalobce krátce replikoval, žalovanému oponoval tím, že dle § 17 správního řádu se spis zakládá v každé správní věci a žádný správní předpis nestanoví, že by podnět neměl být jeho součástí. Lichá je podle žalobce argumentace žalovaného, že věc začne existovat až po prošetření podnětu, shledá-li správní orgán důvody pro zahájení řízení. Tuto argumentaci ostatně nesdílel ani stavební úřad, který do spisu pod pořadové číslo podnět zařadil.

V. Posouzení věci krajským soudem

Podáním žaloby bylo zahájeno řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Nejprve soud řešil, jsou-li naplněny všechny podmínky řízení pro věcný přezkum napadených rozhodnutí. V této souvislosti považuje soud za nutné uvést, že usnesení o částečném odepření práva nahlížet do spisu, které bylo vydáno podle § 154 ve spojení s § 38 odst. 5 správního řádu, osobě, která není účastníkem řízení, není pouhým rozhodnutím o vedení řízení a nelze je podřadit pod kompetenční výluky dle § 70 písm. c) s. ř. s. (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2010, č. j. 5 As 75/2009-78, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).

Soud proto přistoupil k jeho přezkumu, ze správního spisu předloženého žalovaným přitom ověřil následující rozhodné skutečnosti:

Stavební úřad založil spis č. j. SUSD/7120/014356/16-Št ve věci podnětu ze dne 20. 1. 2016 na prošetření výšky opěrné zdi a odstranění špinavé geotextilie a igelitů z plotu na pozemcích p. č. ■■■, ■■■ v k. ú. V. u L. ve vlastnictví žalobce. O této skutečnosti svědčí záznam na č. listu 3 spisu, v němž byl uveden i navrhovatel (podatel podnětu). Ze soupisu spisu dále plyne, že podnět byl zařazen do spisu pod pořadovým č. 1, jako č. listu 2 a 4 byly založeny záznamy oprávněné úřední osoby, pod č. 5 e-mailová komunikace s podatelem podnětu.

Podle záznamu úřední osoby do spisu pod pořadovým č. 4, který obsahoval údaj o podateli podnětu, stavební úřad nejprve o věci informoval žalobce a telefonicky s ním dohodnul termín kontrolní prohlídky na den 13. 6. 2016. Protože později žalobce nesouhlasil s termínem kontrolní prohlídky, zaslal mu stavební úřad sdělení a výzvu ze dne 10. 6. 2016, č. j. SUSD/7120/014356/16-Št, k účasti na kontrolní prohlídce a k předložení specifikovaných dokladů ke stavbě při této prohlídce. Žalobce se výzvě bránil, namítal pochybení ze strany stavebního úřadu, která specifikoval ve vyjádření ze dne 27. 6. 2016, současně žádal o posunutí termínu kontrolní prohlídky. Ve sdělení ze dne 29. 7. 2016 stavební úřad na námitky žalobce reagoval, vyjádřil přesvědčení, že jeho postup při dozorové činnosti je v souladu se zákonem a že neshledal důvody k opravě či zrušení dříve zaslání sdělení a výzvy k účasti na kontrolní prohlídce. Zároveň stavební úřad oznámil změnu termínu kontrolní prohlídky.

Podle protokolu o nahlížení do spisu ze dne 19. 8. 2016 se žalobce k nahlížení do spisu ve věci podnětu dostavil již dne 18. 8. 2016. Bylo mu sděleno, že žádné řízení není vedeno, tudíž mu nevzniká oprávnění účastníka řízení k nahlížení do spisu, a že spis není k nahlížení připraven, protože obsahuje neveřejné údaje o oznamovateli. Dne 19. 8. 2016 bylo žalobci umožněno do spisu č. j. SUSĐ/7120/014356/16-Št nahlédnout, konkrétně do listin založených pod pořadovými č. 3 a č. 6 – 10. Ostatní listiny – písemnosti označené CJ MML 014356/16 a CJ MML 118811 (obsahující údaje o oznamovateli a vlastní podnět) a poznámky úřední osoby byly ze spisu vyjmuty.

Usnesením ze dne 25. 8. 2016 stavební úřad rozhodl o částečném odepření nahlížení do spisu č. j. SUSĐ/7120/014356/16-Št. Z odůvodnění usnesení plyne, že ze spisu byly při nahlížení vyjmuty pracovní poznámky a listiny obsahující údaje o podateli z důvodu ochrany jeho osobních údajů. Odvolání proti tomuto usnesení žalovaný zamítnul a rozhodnutí stavební úřadu jako správné a zákonné potvrdil žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 27. 10. 2016.

Protože soudnímu přezkumu může být pojmově podrobena pouze přezkoumatelné správní rozhodnutí, soustředil se soud nejprve na posouzení, zda napadené rozhodnutí žalovaného netrpí žalobcem namítanou nepřezkoumatelností ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., k níž by ostatně soud musel přihlédnout i z úřední povinnosti.

Nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost je rozhodnutí, ze kterého není zřejmé, jak vůbec správní orgán o řešené otázce rozhodl nebo kterých účastníků se týká; dále takové rozhodnutí, které není rozčleněno na výrokovou část a odůvodnění; ze kterého nelze seznat, zda bylo rozhodnuto o všech návrzích účastníků řízení či vyčerpán celý předmět správního řízení; dále takové rozhodnutí, jehož odůvodnění vůbec nedává smysl; i takové, jehož výrok je v rozporu s odůvodněním rozhodnutí nebo obsahuje vzájemně rozporné výroky.

Za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů se považuje rozhodnutí, z něhož není seznatelné, proč správní orgán považoval námitky účastníka řízení za liché, mylné nebo vyvrácené; které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí; z jakého důvodu považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné či vyvrácené; podle které právní normy rozhodl; jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a učinění právních závěrů. Rozhodnutí odvolacího správního orgánů bývá shledáno nepřezkoumatelným, nevypořádá-li se odvolací správní orgán se všemi odvolacími námitkami řádně. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí se může týkat i jen určité části rozhodnutí, v takovém případě není na překážku, aby se s některými dílčími žalobními argumenty soud vypořádal, je-li to na podkladě přezkoumávaného rozhodnutí možné.

V projednávaném případě musel dát soud za pravdu žalobci, pokud označil rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné, bez vypořádání se s konkrétními námitkami obsaženými v odvolání. Žalobce v odvolání namítal, že stavební úřad nezákonně užil § 154 správního řádu ve výroku usnesení a že toto ustanovení nelze v jeho případě aplikovat, neboť upravuje jiné úkony správního orgánu a nevztahuje se na vydání správního rozhodnutí. Tuto námitku žalovaný ve svém rozhodnutí zcela pominul, přitom je jeho povinností v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu napadené prvostupňové rozhodnutí podrobit přezkumu z hlediska jeho souladu s právními předpisy. Zcela shodně lze uvést i ve vztahu k odvolacím námitkám,

ve kterých žalobce nesouhlasil s postupem stavebního úřadu, který podle jeho názoru nad rámec rozhodnutí o částečném odepření práva nahlížet do spisu upřesňoval dřívější sdělení adresované žalobci (konkrétně výzvu k účasti na kontrolní prohlídce) a také uvedl, že žalobci listiny, do kterých mu nebylo umožněno nahlédnout, nemůže poskytnout ani v režimu zákona č. 106/1999 Sb. Z rozhodnutí žalovaného nelze zjistit, jak o těchto námitkách žalovaný usoudil a jak na procesní postup stavebního úřadu nahlížel, zda jej považoval za souladný se zákonem či nikoli. Obecnou floskuli, „že v postupu stavebního úřadu nebyla zjištěna pochybení, pro která by jinak musel usnesení zrušit“, soud nepovažuje za řádné vypořádání konkrétně uplatněných odvolacích důvodů. V odvolání žalobce dále namítal, že mu stavební úřad neumožnil nahlížet do několika částí spisu, aniž by postup odůvodnil. Ani této výtce nevěnoval žalovaný v napadeném rozhodnutí pozornost, neřešil, zda stavební úřad v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu dostatečně odůvodnil, proč z nahlížení do spisu vyjmul kromě podnětu ze dne 20. 1. 2016 i další listiny, když žalobce namítal, že mu nebylo povoleno nahlédnout do listin pod pořadovým číslem 1, 2, 4 a 5.

Žalovaný se ve svém rozhodnutí soustředil pouze na otázku, jak se nakládá s podnětem ve smyslu § 42 správního řádu a zda a od jakého momentu se vede správní spis ve věci. Dospěl přitom k závěru, že ohledně podnětu se žádný spis nevede, pokud není správní řízení zahájeno podáním žádosti nebo z úřední povinnosti, proto ani není právní nárok na nahlížení do podnětu. Právě uvedené závěry však odporují důvodům, o které částečně odepření práva nahlížet do spisu opřel stavební úřad. Jak plyne z odůvodnění prvostupňového usnesení, stavební úřad dovodil, že žalobci jako vlastníku dotčených nemovitostí vzniklo právo nahlížet do spisu vedeného ve věci spis podnětu ze dne 20. 1. 2016 pod č. j. SUSD/7120/014356/16-Št, z nahlížení do spisu ovšem vyjmul listiny, které do spisu nenáleží (podle stavebního úřadu pracovní poznámky oprávněné úřední osoby), a dále listiny obsahující údaje o podateli podnětu, což stavební úřad odůvodnil potřebou ochrany práv dotčených osob na soukromí, osobních a citlivých údajů, s přiměřeným užitím § 22 kontrolního řádu. Podnět a tyto další listiny byly dle obsahu protokolu o nahlížení do spisu č. j. SUSD/7120/014356/16-Št a odůvodnění usnesení jednoznačně považovány stavebním úřadem za součást spisu. Ačkoli tedy žalovaný dospěl ke zcela jinému závěru, nijak na skutková zjištění a důvody uvedené v usnesení stavebního úřadu nereagoval, žádným způsobem je nekorigoval. Naopak označil usnesení za souladné se zákonem a věcně správné.

V obecné rovině je třeba připomenout, že rozhodnutí odvolacího správního orgánu a prvostupňové rozhodnutí tvoří jeden celek, který musí být logicky provázaný a ze kterého musí jasně vyplývat zjištěný skutkový stav, stejně jako právní náhled správních orgánů na věc. V souzeném případě tedy mělo z rozhodnutí žalovaného ve spojení s usnesením stavebního úřadu vyplývat, zda podnět ze dne 20. 1. 2016 k prošetření stavební činnosti žalobce a další listiny, dle tvrzení stavebního úřadu obsahující citlivé údaje o podateli podnětu, mají být součástí spisu vedeného pod č. j. SUSD/7120/014356/16-Št a zda žalobci vzniklo právo do spisu nahlížet, případně z jakých zákonných důvodů není toto právo dáno ve vztahu ke konkrétním listinám.

Tak tomu však nebylo, jak soud shora popsal. I z těchto důvodů považoval soud napadené rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť odůvodnění prvostupňového usnesení a rozhodnutí žalovaného se ocitla

ve vzájemném rozporu.

VI. Závěr a náklady řízení

Soud proto podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení, a to bez jednání podle § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s., a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc k dalšímu řízení žalovanému.

Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je v dalším řízení žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán. Jeho povinností bude znovu přezkoumatelným způsobem vypořádat konkrétní odvolací námitky a své závěry o nich, stejně jako závěry o souladu usnesení stavebního úřadu se zákonem a jeho správnosti uvést dle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění svého rozhodnutí. Přitom bude mít žalovaný na paměti, že jeho rozhodnutí a rozhodnutí stavebního úřadu tvoří jeden logicky provázaný celek, ze kterého musí jednoznačně vyplývat skutkové i právní důvody rozhodnutí ve věci. Bude-li mít žalovaný za to, že některá skutková zjištění či právní závěry stavebního úřadu neobstojí, zatímco výrok je správný, lze využít ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu v části týkající se změny odůvodnění rozhodnutí. Tímto konstatováním soud nijak nepředjímá, zda tomu tak má být či nikoli, k věcnému posouzení otázek týkajících se vedení spisu při provádění dozorových oprávnění stavebního úřadu a nahlížení do něj se soud nedostal.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Ve věci byl úspěšný žalobce, má tak právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Ty byly v jeho případě tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč dle příslušné položky Sazebníku soudních poplatků. Soud uložil žalovanému, aby náhradu nákladů řízení v uvedené výši žalobci uhradil v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel

napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 4. května 2017

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu